

засідання педагогічної ради
закладу загальної середньої освіти
«Шимковецька гімназія»
Збаразької міської ради

Голова педради: ДАВИМУКА Я.М.

Секретар: ДЯЧУК М.А.

Присутні: 16 чол.

Відсутні: - 1 чол.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

I. Шляхи формування компетентностей учнів, необхідних для успішної самореалізації в суспільстві. Навчання для життя.

1. Про розвиток компетентностей учнів початкової школи шляхом використання інноваційних методів і технологій.

(Доповідач: ДЯЧУК Марія, заступник директора з НВР)

2. Розвиток та творча реалізація результатів інноваційного пошуку педагогів закладу освіти.

(Доповідач: ДАВИМУКА Ярослава, директор ЗЗСО)

3. Про визначення учнів-претендентів на отримання свідоцтв про здобуття базової середньої освіти з відзнакою.

(Доповідач: ДАВИМУКА Ярослава, директор ЗЗСО)

I. СЛУХАЛИ: ДЯЧУК Марію, заступника директора з НВР, яка сказала, що досвід управлінської діяльності показує, що підвищенню професійної компетентності педагогів, зростанню творчої ініціативи, визначенню педагогічних орієнтирів у роботі всього закладу, сприяють інтерактивні форми методичної роботи. Для них характерні відсутність жорсткої регламентації діяльності, значне розширення інформаційного поля, модернізація соціальних функцій педагога, створення атмосфери стимулювання педагогічної творчості. Саме інтерактивні форми роботи розвивають творчі й дослідницькі навички, базуються на педагогічній взаємодії, дають можливість кожному відчувати свою успішність та інтелектуальну спроможність.

Виступаюча зазначила, які переваги мають інтерактивних методичні заходи:

- нестандартний підхід до організації навчання;
- активна міжособистісна взаємодія;
- система оцінювання процесу та результатів спільної діяльності;
- розвиток навичок спілкування та взаємодії в групі: керівник — група, педагог — учасник, учасник — група, учасник — учасник;
- розвиток самоаналізу й аналізу інших у процесі групової роботи;
- становлення креативної особистості педагога як людини, яка володіє сучасними способами отримання і обробки інформації, прийомами самопрезентації;
- зростання показників конкурентоспроможності закладу;

- формування колективу «однодумців»;
- відмова від стереотипів мислення та шаблонної педагогіки;
- зростання мотиву самоосвіти;
- зростання фахового і кваліфікаційного рівня педагогів;
- зростання інноваційної активності вчителя, продукування авторських технологій навчання та виховання.

(Доповідь до протоколу додається)

ВИСТУПИЛИ: САВЧЕНКО Любов, вчитель початкових класів, яка наголосила, що компетентності дозволяють усунути суперечливості між засвоєними теоретичними відомостями та їх використанням для розв'язання конкретних життєвих задач:

- уміти розрізняти об'єкти, ознаки, властивості;
 - аналізувати і пояснювати причини і наслідки подій, вчинків, явищ;
 - створювати тексти, вироби, проекти;
 - висловлювати ставлення до подій, вчинків своїх та інших;
 - брати участь в колективних справах; у розв'язанні навчальних завдань;

оцінювати вчинки, різні моделі поведінки.

БАГРІЙ Раїса, вчитель початкових класів, яка розповіла про використання технологій інтерактивного навчання. Виступаюча зазначила, якщо вчитель працює творчо, шукає оригінальні, нестандартні рішення проблем, він стає майстром. Саме тому й працює над проблемою «Інтерактивні технології навчання як засіб розвитку творчого мислення». Мета її роботи – розвиток інтересу до навколишнього світу, фантазії, творчості, уяви, творчого мислення, зв'язного мовлення. Раїса Петрівна назвала функції нтерактивного навчання:

- * формуванню загальнонавчальних та предметних навичок і вмінь;
- * виробленню життєвих цінностей;
- * максимальному використанню своїх здібностей;
- * створенню атмосфери співробітництва, взаємодії;
- * розвитку комунікативних якостей;
- * формуванню доброзичливого ставлення до інших;
- * можливості висловлювати, відстоювати та пропонувати свою думку;
- * формуванню навичок толерантного спілкування;
- * опановуванню нового матеріалу за короткий час;
- * вмінню аргументувати свою точку зору, знаходити альтернативне рішення проблеми;
- * можливості проявити ініціативу, самостійність; винахідливості та творчому підходу до розв'язання проблеми.

УХВАЛИЛИ:

- 1.1. З метою стимулювання креативності учнів використовувати технології продуктивного навчання та проєктні методики.
- 1.2. Для розвитку мотивації учнів застосовувати інноваційні комп'ютерні технології, широко використовуючи програмно-педагогічні засоби і комплекти.
- 1.3. Використовувати системний підхід до організації роботи із здібними та обдарованими учнями.

- 1.4. Використовувати проєктні підходи та технології продуктивного навчання з метою стимулювання креативності учнів.
- 1.5. Розвивати інтереси учнів до науково-дослідницької та експериментальної роботи.
- 1.6. Продовжити роботу по підвищенню якості знань учнів, використовуючи інноваційні методи і технології, а також особистісно-орієнтований підхід, посилити роботу по формуванню і розвитку орфографічної пильності і пунктуаційної грамотності, монологічного мовлення у початкових класах.

II. СЛУХАЛИ: ДАВИМУКУ Ярославу, директора ЗЗСО, яка сказала, що професія педагога потребує особливого ставлення до постійно оновлюваних тенденцій суспільного буття, здатності до адекватного сприйняття потреб суспільства й відповідного коригування своєї роботи. Особливу значимість ця здатність має в умовах інформаційного середовища, що потребує багатьох принципово відмінних від попередніх навичок, умінь і відповідного мислення. Директор наголосила, що школа як один з найважливіших інститутів соціалізації людини, підготовки молоді до активних майбутніх суспільних процесів, повинна бути винятково уважною як до нових реалій і тенденцій суспільного розвитку, так і до нововведень у сфері змісту, форм і методів навчання та виховання. Інноваційність має характеризувати професійну діяльність кожного вчителя, оскільки інновації є результатом наукових пошуків, аналізу, узагальнення педагогічного досвіду. Педагог, який упроваджує інновацію, створює особливе середовище, що, врешті-решт, буде проявлятися та впливати на інноваційність навчального закладу в цілому.

Готовність учителя до інноваційної педагогічної діяльності – особистісний стан, який передбачає наявність у педагога мотиваційно-ціннісного ставлення до професійної діяльності, володіння ефективними способами й засобами досягнення педагогічних цілей, здатності до творчості та рефлексії.

Ярослава ДАВИМУКА звернула увагу на те, що у більшості педагогів закладу (ПАСТУХ Оксани, ВАВРИЧУК Галини, ДЯЧУК Марії, ВАВРИЧУК Марії, ВАВРИЧУК Богдани) готовність до інноваційної діяльності є інтегративним утворенням, яке охоплює різноманітні якості, властивості, знання, навички особистості. Як один з важливих компонентів професійної готовності, у вчителів «вищої» категорії є передумовою ефективної діяльності педагога, максимальної реалізації його можливостей, розкриття творчого потенціалу, формування інноваційної компетентності педагога, що об'єднує систему мотивів, знань, умінь, навичок, особистісних якостей, які забезпечують ефективність упровадження нових педагогічних технологій у педагогічній діяльності.

Ярослава Михайлівна зупинилася на основних принципах інноваційної діяльності педагогів: диференціації та індивідуалізації, інтеграції та демократизації освіти (САВЧЕНКО Любов, БАГРІЙ Раїса, ФЛЕКЕЙ Марія, СУКАЧ Леся).

Особливість інноваційної спрямованості педагогічної діяльності – перехід від нормативної до інноваційної, творчої діяльності, що передбачає зміну характеру освітньої системи, змісту, методів, форм, технологій навчання й виховання. У своїй педагогічній практиці вважають вільний розвиток індивідуальних

здібностей, мотивів, особистісних цінностей різнобічної, творчої особистості вчитель історії, правознавства МЕЛЬНИЧУК Василь, САЛО Діана.

Основними показниками готовності педагога, зауважує ДАВИМУКА Ярослава, усвідомлення потреби запровадження педагогічних інновацій; інформованість про новітні педагогічні технології; володіння практичними навичками освоєння педагогічних інновацій; зорієнтованість на створення власних творчих завдань; готовність до подолання труднощів.

Підбиваючи підсумки доповіді, Ярослава ДАВИМУКА дійшла до висновку, що своєчасне, об'єктивне з'ясування рівня сформованої готовності кожного педагога до інноваційної діяльності дає змогу спланувати роботу щодо розвитку його інноваційного потенціалу як важливого компонента структурних професійних якостей.

Домінантними якостями підготовки педагога-новатора на початковому етапі є успішність, пізнавальна активність, дисциплінованість, організованість та ініціативність; на середньому – самостійність, ініціативність як здатність до наукової роботи; на заключному – успішність і творча активність, а на професійному – організованість, пізнавальна і творча активність.

Результати багатьох наукових досліджень свідчать про те, що процес професійного становлення особистості вчителя можна регулювати на основі застосування активних форм і методів навчання, психологічного супроводу самонавчання педагогів, розвитку творчої активності, професійних умінь, адекватної самооцінки.

ВИСТУПИЛИ: ПАСТУХ Оксана, вчитель математики, фізики, класний керівник 5 класу, яка сказала, що проблема формування творчої особистості, пошук ефективних засобів розкриття творчого потенціалу кожної людини належить до універсальних наукових проблем міждисциплінарного рівня та набуває особливої актуальності на сучасному інноваційному етапі суспільного розвитку. Творчість, інновації, креативна діяльність виступають як невід'ємні характеристики творчої особистості, формування якої є сьогодні стратегічною метою освіти.

Формування особистості учня, розвиток творчого потенціалу дитини, за словами Оксани Василівни, – одне з найважливіших завдань сучасної школи.

ПРИЦЮК Ірина, вчитель біології, класний керівник 6 класу, зазначила, що важливою проблемою сучасної школи є вдосконалення виховного процесу, його мети та завдань. Складні соціальні проблеми ведуть до розуміння необхідності зміцнення родини та повернення до сімейних та загальнолюдських моральних цінностей.

УХВАЛИЛИ:

2.1. Під час освітнього процесу взаємини з учнями будувати на принципах співробітництва, співтворчості, взаємної поваги, довіри, доброзичливості, розвивати пізнавальні інтереси, формувати гуманні взаємини на уроках шляхом впровадження інноваційних технологій .

(Відповідальні- керівники МО, протягом року)

2.2. З метою підвищення професійної майстерності вчителя шляхом використання інновацій на уроках, впроваджувати у діяльність педагогічного колективу методики кращого педагогічного досвіду.

(Відповідальні- керівники МО, протягом року)

- 2.3. Створити банк інформації про нові методичні рекомендації, публікації на сайті ЗЗСО з питання впровадження інновацій.

(Відповідальні- заступник директора з НВР ДЯЧУК Марія, відповідальний за сайт ЗЗСО. Протягом року)

- 2.4. Активізувати участь педагогічних працівників у сертифікації, участь у цифрових ресурсах для поширення свого власного досвіду щодо використання інновацій в освіті.

(Відповідальні – керівники МО, протягом року)

ІІІ.СЛУХАЛИ: ДАВИМУКУ Ярославу, директора ЗЗСО, яка повідомила, що за результатами семестрового оцінювання у 9 класі претендентами на отримання свідоцтв про здобуття базової середньої освіти з відзнакою є: учениця НАЙДА Дарина, учениця ЛЕВИК Наталія, учень МАГЕРА Максим.

ВИСТУПИЛИ: ВАВРИЧУК Галина, класний керівник 9 класу, яка повідомила, що НАЙДА Д., ЛЕВИК Н., МАГЕРА М., ШУЛЬГАЙ А. сумлінно ставляться до виконання своїх обов'язків, активні під час уроків, постійно виконують домашні завдання. Учні неодноразово беруть участь у конкурсах, предметних олімпіадах. За І семестр мають з усіх предметів високий рівень навчальних досягнень.

УХВАЛИЛИ:

- 3.1. Визнати претендентами на отримання свідоцтв про здобуття базової середньої освіти з відзнакою учнів 9 класу : НАЙДУ Д., ЛЕВИК Н., МАГЕРУ М., ШУЛЬГАЙ А.

Голова педагогічної ради
Секретар педагогічної ради

Ярослава ДАВИМУКА
Марія ДЯЧУК

Розвиток та творча реалізація результатів інноваційного пошуку педагогів закладу освіти

Доповідач
ДАВИМУКА Ярослава, директор ЗЗСО

Грудень
2023

*Індикатори сучасної якісної освіти: інноваційна діяльність,
творчо-пошукова активність, продуктивна співпраця учасників
освітнього процесу*

Презентація
<https://docs.google.com/presentation/d/1VcVvLgigHGNqAhPHve1407SBxdiwrcZr/edit>

Якісна освіта стає сьогодні визначальним чинником світового розвитку, однією з обов'язкових умов успішного існування будь-якої країни. Світове співтовариство визнало, що освіта, добробут і здоров'я людини – головні чинники якості її життя, а якість освіти - головна мета, пріоритет розвитку громадянського суспільства.

Проблема якості шкільної освіти знаходиться зараз в епіцентрі уваги освітян, батьків і суспільства загалом, хоча саме поняття якості освіти у педагогічному мовленні вживається порівняно недавно. Ще десятиліття тому у цьому контексті говорили про якість знань, контроль, перевірку, оцінювання, відсоток успішності, відсоток учнів, які вступили до ВНЗ, тобто йшлося про окремі результати початкової діяльності учнів, а не про якість освіти в цілому.

Термінологічно вчені розмежовують поняття «якість освіти», аналізуючи його як процес і як результат. Із позицій процесу, «якість освіти» - це стан та його здібність, що задовольняють потреби людини, відповідають інтересам суспільства і держави; як результат діяльності навчального закладу - вказує на відповідність рівня підготовки учнів вимогам діючих освітніх програм.

Що ж на сьогодні розуміємо під якістю освіти? Це поняття у світі розуміють по-різному, що пояснюється насамперед різним його трактуванням та відсутністю однаковості в цьому питанні. У широкому сенсі якість освіти розуміють як збалансовану відповідність процесу, результату і самої освітньої системи меті, потребам і соціальним нормам (стандартам) освіти; у вузькому розумінні — перелік вимог до особистості, освітнього середовища й системи освіти, яка реалізує їх на певних етапах навчання людини, якому відповідає певна сукупність показників.

У світі запроваджено кілька моніторингових програм, за допомогою яких можна оцінювати й порівнювати системи освіти.

Одними з таких індикаторів є **інноваційна діяльність, творчо-пошукова активність, продуктивна співпраця учасників освітнього процесу.**

Інноваційна діяльність

Професія педагога потребує особливого ставлення до постійно оновлюваних тенденцій суспільного буття, здатності до адекватного сприйняття потреб суспільства й відповідного коригування своєї роботи. Особливу значимість ця здатність має в умовах інформаційного середовища, що потребує багатьох принципово відмінних від попередніх навичок, умінь і відповідного мислення. Школа як один з найважливіших інститутів соціалізації людини, підготовки молоді до активних майбутніх суспільних процесів повинна бути винятково уважною як до нових реалій і тенденцій суспільного розвитку, так і до нововведень у сфері змісту, форм і методів навчання та виховання.

Інноваційність має характеризувати професійну діяльність кожного вчителя, оскільки інновації є результатом наукових пошуків, аналізу, узагальнення педагогічного досвіду. Педагог, який упроваджує інновацію, створює особливе середовище, що, врешті-решт, буде проявлятися та впливати на інноваційність навчального закладу в цілому.

Готовність учителя до інноваційної педагогічної діяльності – особистісний стан, який передбачає наявність у педагога мотиваційно-ціннісного ставлення до професійної діяльності, володіння ефективними способами й засобами досягнення педагогічних цілей, здатності до творчості та рефлексії

За структурою готовність до інноваційної діяльності є складним інтегративним утворенням, яке охоплює різноманітні якості, властивості, знання, навички особистості. Як один з важливих компонентів професійної готовності, вона є передумовою ефективної діяльності педагога, максимальної реалізації його

можливостей, розкриття творчого потенціалу, формування інноваційної компетентності педагога, що об'єднує систему мотивів, знань, умінь, навичок, особистісних якостей, які забезпечують ефективність упровадження нових педагогічних технологій у педагогічній діяльності.

Основні принципи інноваційної діяльності педагога – диференціація та індивідуалізація, інтеграція та демократизація освіти. Особливість інноваційної спрямованості педагогічної діяльності – перехід від нормативної до інноваційної, творчої діяльності, що передбачає зміну характеру освітньої системи, змісту, методів, форм, технологій навчання й виховання. Метою освіти за таких умов є вільний розвиток індивідуальних здібностей, мотивів, особистісних цінностей різнобічної, *творчої особистості*.

Основними показниками готовності педагога до інноваційної діяльності вважаємо такі: усвідомлення потреби запровадження педагогічних інновацій; інформованість про новітні педагогічні технології; володіння практичними навичками освоєння педагогічних інновацій; зорієнтованість на створення власних творчих завдань; готовність до подолання труднощів.

Своєчасне, об'єктивне з'ясування рівня сформованої готовності кожного педагога до інноваційної діяльності дає змогу спланувати роботу щодо розвитку його інноваційного потенціалу як важливого компонента структурних професійних якостей.

Домінантними якостями підготовки педагога-новатора є успішність, пізнавальна активність, дисциплінованість, організованість та ініціативність; на середньому – самостійність, ініціативність як здатність до наукової роботи; на заключному – успішність і творча активність, а на професійному – організованість, пізнавальна і творча активність.

Результати багатьох наукових досліджень свідчать про те, що процес професійного становлення особистості вчителя можна регулювати на основі застосування активних форм і методів навчання, психологічного супроводу самонавчання педагогів, розвитку творчої активності, професійних умінь, адекватної самооцінки.

Творчо-пошукова активність

Оновлення й реформування суспільства завжди глибоко впливають на перебудову світогляду людей, їхнє духовне життя загалом. Докорінні зміни, які відбуваються в українському суспільстві, визначають комплекс вимог до результатів і якості педагогічної діяльності.

Проблема формування творчої особистості, пошук ефективних засобів розкриття творчого потенціалу кожної людини належить до універсальних наукових проблем міждисциплінарного рівня та набуває особливої актуальності на сучасному інноваційному етапі суспільного розвитку. Творчість, інновації, креативна діяльність виступають як невід'ємні характеристики творчої особистості, формування якої є сьогодні стратегічною метою освіти.

Формування особистості учня, розвиток творчого потенціалу дитини – одне з найважливіших завдань сучасної школи.

Важливою проблемою сучасної школи є вдосконалення виховного процесу, його мети та завдань. Складні соціальні проблеми ведуть до розуміння необхідності зміцнення родини та повернення до сімейних та загальнолюдських

моральних цінностей. Особливо гостро стоїть питання необхідності захисту рідної держави, що вимагає виховання таких якостей особистості у школярів, як: патріотизм, бажання жити і працювати на благо Батьківщини. Окрім цього, у виховному процесі необхідно надавати увагу формуванню колективізму, взаємодопомоги, відчуття обов'язку, відповідальності, працьовитості, дисциплінованості.

Відповідно до нових вимог часу змінюються мета і завдання не лише закладу загалом, а й педагогічного колективу зокрема. Сучасний учень активно застосовує інформаційні технології, фактично живе в Інтернеті, має активну громадянську позицію. Це вимагає від педагога розвитку професійної компетентності, зокрема в сучасних технологіях навчання й виховання, що дає змогу йому бути як високопрофесійним фахівцем, так і яскравою та цікавою особистістю.

З огляду на це завдання сучасного вчителя є дуже складними та комплексними: по-перше, йому необхідно зберегти, осучаснити та впровадити в життя найкращі педагогічні традиції, по-друге, впроваджувати та розвивати нові принципи і технології навчання й виховання. Окремим завданням є управління процесами творчого пошуку, що передбачає: створення ситуацій, які сприяють творчій активності та спрямованості учня, розвитку його асоціативного мислення, здатності розуміти закономірності, прагнення постійно вдосконалюватися, розв'язувати дедалі складніші творчі завдання.

Залишається актуальним питання мотивації та стимулювання навчально-пізнавальної діяльності. Процес навчання залучення учня до активної пошукової діяльності, тому завданням сучасного загальноосвітнього навчального закладу є формування особистості учня як активного суб'єкта навчально-виховного процесу.

Учитель має бути також **безумовним взірцем для наслідування**, власним прикладом утверджувати повагу до принципів загальнолюдської моралі: правди, справедливості, відданості, патріотизму, гуманізму, доброти, стриманості, працелюбства, поміркованості, інших добродієв; дотримуватися педагогічної етики, моралі, поважати гідність дитини, учня.

Продуктивна співпраця учасників освітнього процесу

Поняття взаємодії педагога та вихованців в умовах сучасного освітнього середовища не можна окреслити як окреме психолого-педагогічне утворення. Воно багатоконтекстне і розглядати його потрібно у комплексі системи педагогічних наук.

В узагальненому вигляді завдання з організації педагогічної взаємодії зводиться до повідомлення педагогом певної інформації та спонукання суб'єктів навчального процесу до відповідних дій. Повідомлення, у свою чергу, може бути реалізоване як розповідь, репліка, відповідь, рапорт тощо. Відтак розрізняють такі різновиди спонукання: пропозиція, вимога, порада, завдання, пересторога, попередження, запрошення, прохання тощо.

Зміст та способи педагогічної взаємодії визначаються завданнями виховання і навчання учнів. Це завдання передбачають зміну якості вихованців. Тому можна

констатувати, що педагогічний процес є процесом, у якому соціальні ідеї стають якостями особистості.

Будь-яка взаємодія людей між собою передбачає спілкування й спільну діяльність. Процес педагогічної взаємодії також складається із двох частин: педагогічного спілкування й спільної діяльності педагогічного змісту. Принципові характеристики цих складових — рівність у спілкуванні та партнерство в спільній діяльності.

Рівність у спілкуванні забезпечується, по-перше, взаємоповагою до особистості учасників спілкування, по-друге, — діалектичним принципом самого процесу спілкування: навчаючи й розвиваючи учнів, педагог також навчається й розвивається. А головне — органічним прийняттям педагогом гуманістичних і демократичних основ взаємодії людей.

Тож, педагогічна взаємодія — це співпраця усіх суб'єктів освітнього процесу, наукової та соціально-гуманітарної діяльності. Мета її — організація зусиль учнів і педагогічних працівників, завдяки яким формуються ціннісні орієнтації, необхідні професійні компетенції, соціальний досвід, необхідний для досягнення життєвого успіху. Роль учителя тут важко переоцінити. Це має бути **високоосвічена креативна творча особистість.**

Отже, поліпшення якості освіти та рівний доступ до неї є одним з головних завдань сучасної державної політики в галузі освіти. У Національній доктрині розвитку освіти наголошується: «Якість освіти є національним пріоритетом і передумовою національної безпеки держави, додержання міжнародних норм і вимог законодавства України щодо реалізації права громадян на освіту.

Про розвиток компетентностей учнів початкової школи шляхом використання інноваційних методів і технологій

ДЯЧУК Марія, заступник директора з НВР

***Грудень
2023***

Сучасний етап розвитку системи освіти в Україні характеризується **освітніми інноваціями**, спрямованими на збереження досягнень минулого і, водночас, на модернізацію системи освіти відповідно до вимог часу, новітніх надбань науки, культури і соціальної практики. Характерною особливістю цього періоду розвитку педагогічної освіти є пошук нових змісту, форм, методів і засобів

навчання; розгортання широкої експериментальної роботи, спрямованої на впровадження освітніх інновацій на засадах сучасної філософії освіти.

Компетентнісний підхід в початковій школі розглядається як такий засіб організації навчально-пізнавальної діяльності учнів, що забезпечує засвоєння ними змісту навчання та досягнення мети навчання при розв'язанні певних проблемних завдань. Сучасна педагогіка визначає декілька груп компетентностей. Відповідно до Нового Держстандарту основною компетентністю на уроках є комунікативна компетентність, тому що вона забезпечує набуття учнями вміння обговорювати проблеми, доводити власну позицію, виробляти власну точку зору, розвивати критичне і креативне мислення та адаптуватися у мовному середовищі.

Необхідність формування комунікативної компетентності учнів зумовлено реалізацією не тільки відповідно оновленого змісту освіти, але й адекватних методів і технологій навчання. Найбільш ефективними шляхами реалізації комунікативного підходу є застосування інтерактивних методів навчання. Системне використання інтерактивних методів учителями початкових класів **ВАВРИЧУК Б., САВЧЕНКО Л., БАГРІЙ Р., САЛО Д.** є актуальним для сучасної освіти, та виступає ґрунтовною складовою у формуванні компетентної особистості учня як громадянина демократичного суспільства.

Отже, **інтерактивні методи** навчання є найбільш цікавими і ефективними. Під час інтерактивного навчання учень стає не об'єктом, а суб'єктом навчання, він відчуває себе активним учасником подій і власної освіти та розвитку. Це формує у школярів *внутрішню мотивацію* до навчання та спонукає їх до саморозвитку та самоспостереження. У зв'язку з цим найефективніші уроки, побудовані за традиційною методикою із застосуванням елементів інтерактивного навчання. Організація інтерактивного навчання передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, спільне розв'язування проблеми на основі аналізу обставин та відповідної ситуації.

Під час інтерактивного навчання учні вчаться бути демократичними, спілкуватися з іншими людьми, критично мислити, приймати продумані рішення. Пошуки способів, методів, прийомів успішного й радісного навчання молодших учнів ведуть у багатьох напрямках. Наразі існує чимало технологій, реалізація яких передбачає різні форми взаємодії учнів між собою та учнів з учителем.

Визначення провідної педагогічної ідеї досвіду, мети, завдань

У процесі навчання вчитель закладає не тільки фундамент знань, а й формує *світогляд, характер учнів, їх ставлення до людей, до країни; виховує почуття дружби, доброти, милосердя, любові до природи*. У своїй роботі вчителі початкових класів ЗЗСО опираються на педагогічні ідеї В.О.Сухомлинського, широко використовують концептуальні основи його гуманістичної педагогіки.

На жаль, ми часто йдемо не шляхом опанування певної технології, а через використання окремих прийомів, технік, які, безперечно, урізноманітнюють освітній процес, однак нічого суттєво не змінюють. Разом з тим, зважене і систематичне використання цих прийомів дає змогу вчителю навчати із задоволенням, а учням охоче набувати цілої низки життєво необхідних вмінь: чути одне одного, прислухатися до думки іншого, відстоювати власну позицію, знаходити оптимальне рішення, організувати власну роботу й працювати

спільно, допомагати, приймати допомогу, радіти власним успіхам і досягненням інших тощо.

Інтерактивне навчання - це навчання в режимі діалогу, під час якого відбувається взаємодія учасників педагогічного процесу з метою взаєморозуміння, спільного вирішення навчальних завдань, розвитку особистісних якостей учнів. Інтерактивні методи навчання передбачають *фронтальну роботу учнів та роботу малими групами*. Найефективніші результати можна отримати при організації роботи учнів малими групами.

Сутність досвіду полягає в особливостях проєктування педагогічного процесу, який базується на основі раціонального поєднання елементів названих вище інноваційних технологій, традиційних засобів навчання та розвитку особистості.

Реалізація *інноваційного підходу до навчання учнів дозволяє підняти на якісно новий рівень педагогічний процес, підвищити рівень навчальних досягнень, забезпечує психолого - емоційну комфортність і подальшу соціальну адаптованість школярів, готовність реалізувати особисті якості в індивідуальній чи колективній діяльності (в системі «учитель - учень», «учень - учень»)*.

Найголовнішим завданням педагога на кожному уроці освітнього процесу має стати розвиток у дитини гнучкості мислення. А для цього треба перетворити кожен урок у закладі на урок мислення-спілкування, де істина постає як суперечка про істину, як діалог. Під час такого діалогу важливо навчити кожну дитину розмірковувати, гнучко підходити до розв'язання проблем, знаходити нові, оригінальні рішення, для того, щоб відчувати задоволення від навчання.

Зацікавленість є ефективним засобом успішного навчання, необхідною умовою досягнення позитивних наслідків.

Ефективне навчання неможливе **без активізації пізнавальної діяльності, розвитку творчих здібностей.**

Технології інтерактивного навчання

Якщо вчитель працює творчо, шукає оригінальні, нестандартні рішення проблем, він стає майстром .

Інтерактивне навчання сприяє:

- * формуванню загальнонавчальних та предметних навичок і вмінь;
- * виробленню життєвих цінностей;
- * максимальному використанню своїх здібностей;
- * створенню атмосфери співробітництва, взаємодії;
- * розвитку комунікативних якостей;
- * формуванню доброзичливого ставлення до інших;
- * можливості висловлювати, відстоювати та пропонувати свою думку;
- * формуванню навичок толерантного спілкування;
- * опановуванню нового матеріалу за короткий час;
- * вмінню аргументувати свою точку зору, знаходити альтернативне рішення проблеми;
- * можливості проявити ініціативу, самостійність; винахідливості та творчому підходу до розв'язання проблеми.

Основними формами інтерактивної роботи є навчальна взаємодія у парах і мікрогрупах. Діти демонструють вміння мислити, спілкуватися; в них

формується самостійне критичне мислення; розвивається вміння аналізувати, порівнювати, оцінювати. Учні не тільки помічають недоліки у чужій роботі, а й відшуковують позитивні моменти, аналізують їх.

Методи навчання:

- * метод прогнозування;
- * постановка та рішення проблемного запитання;
- * метод образного бачення;
- * встановлення причинно-наслідкових зв'язків;
- * метод порівняння;
- * метод «уживання»;
- * метод запитань;
- * метод рецензій;
- * метод аналізу;
- * об'єднання розрізнених фактів у цілісний образ;
- * метод оцінювання дій інших;
- * метод дослідження проблеми;
- * метод інформації;
- * творчі завдання

Під час інтерактивного навчання учні вчаться бути демократичними, спілкуватися з товаришами, критично мислити, поважати думку одне одного, приймати продумані рішення.

Творчій роботі учнів у групах сприяють такі методи і методики інтерактивного навчання:

- * «Мозкова атака» є прекрасним методом для використання досвіду учнів з метою розв'язання проблем та розробки ідеї, який використовують у своїй діяльності педагоги нашої гімназії.
- * «Кубування» (є методом навчання, який полегшує розгляд різних сторін теми: описання, порівняння, встановлення асоціації, аналіз, аргументація).
- * «Асоціативний куц» (універсальний метод, може бути використаний на всіх етапах уроку під час вивчення будь-якого предмету. Спонукає думати вільно та відкрито стосовно певної теми).
- * «Передбачення» (метод стимулює розвиток критичного мислення; дозволяє синтезувати думку, аналізувати інформацію, давати оцінку та зіставляти свої уявлення з розвитком подій).
- * «Взаємного навчання» (надає можливість учням брати участь у навчанні та передачі знань своїм однокласникам. Учні виступають у ролі вчителя і керують процесом навчання. Методика дає можливість ставити питання і вислуховувати відповіді на них).
- * «Доповідач – респондент» (робота в парах: один учень переказує зміст прочитаного, інший показує за допомогою рухів, жестів, міміки. Учні взаємодоповнюють один одного; сприяє розвитку уваги, пам'яті).
- * «Дискусія» (метод дає нагоду виявити різні позиції з певної проблеми або з суперечливого питання; сприяє розвитку мовленнєвої компетенції. Учні вчаться висловлювати та аргументувати власну думку. Фрази, що найчастіше вживаються: «Я думаю», «Я вважаю», «На мою думку», «Я згоден, але...», «Я не згоден, тому що...»).

* «Мозаїка» (метод, що дозволяє учням працювати разом, щоб вивчити значну кількість інформації за короткий проміжок часу, а також заохочує учнів допомагати одне одному вчитися навчаючи. Кожен учень самостійно опрацьовує свою частину матеріалу і знайомить з нею свою групу. За допомогою товаришів дитина сприймає тему в цілому).

Так, на уроках читання, починаючи з 2-го класу (вчитель Любов Михайлівна) учні працюють в парах під час словникової роботи. Слова подані в два стовпчики. Перший стовпчик читає учень першого варіанту, а партнер слідкує за правильністю читання (виступає в ролі учителя), потім обмінюються ролями. Роботу в малих групах (група здобувачів освіти- 4 клас) Богдана ВАВРИЧУК, (клас-комплект 1-2 клас) САЛЮ Діана пропонують для вирішення індивідуальної роботи.

Найпоширенішою технологією ситуативного моделювання в початкових класах Раїса БАГРІЙ вважає розігрування ситуацій за ролями («Рольова гра», «Програвання сценки», «Драматизація»). Розігрування конкретної життєвої ситуації за ролями допомагає учням виробити власне ставлення до неї, набутти досвіду шляхом гри, сприяє розвитку уяви і навичок критичного мислення. Тому на практиці Раїса Петрівна досить часто планує роботу в групах – 3 клас. Так на уроці читання, української мови вчителі початкових класів використовують інтерактивний прийом «Навчаючись – учусь». Такий вид навчальної діяльності надає можливість взяти активну участь у навчанні та передачі своїх знань іншим однокласникам.

Знання є важливим елементом компетентності. Вони повинні бути: науковими, глибокими, міцними, систематичними, різнобічними.

Українські вчені визначили сім ключових :

Зміст і структура ключової компетентності “уміння вчитися”

Вчені визначають такі компоненти компетентності «вміння вчитися»:

Аксіологічний - мотиваційно-ціннісні ставлення і прагнення особистості до навчання, пізнання, інформації.

Когнітивний-володіння базовими загальнокультурними і предметними знаннями, уміннями, навичками.

Діяльнісний - володіння загальними способами навчального пізнання, у тому числі ІКТ. Критичність, гнучкість, доказовість мислення, прояви дослідницької поведінки.

Організаційно-комунікативний - набуття індивідуального досвіду самоорганізації, рефлексії навчальної взаємодії в групі, у колективі.

Інтелектуально-соціальний - пізнавальна активність та ініціативність, відповідальність, прагнення до удосконалення результатів своєї праці).

flippedclassroom

Суть поняття « перевернутий клас»

Перевернутий клас (англ. Flipped classroom)— це така педагогічна модель, в якій типова подача лекцій і організація домашнього завдання міняються місцями

Учні дивляться вдома короткі відео лекції, у той час, як у класі відводиться час на виконання вправ, обговорення проектів і дискусії.

Відео лекції часто розглядаються як ключовий компонент у «перевернутому» підході, вони створюються викладачем і розміщуються в Інтернеті.